

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Του Ε. PHILIPS OPPENHEIM

Η ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ

«Η «περίφημος» υπόθεσις Κάρολετον-Χέργουντ είχε επιτέλους εκδικασθή. Η δίκη εκράτησε πέντε δλόκληρες μέρες, πέντε μέρες γεμάτες αγωνία. Κλεισμένος τώρα στο κελλί του ο Χέργουντ δεν διατηρούσε άλλ' όσα συνέβησαν παρά την έντυπωση ενός όνειρου. Τόν είχαν καταδικάσει άδίκα, πήρε άπάνω του τις ευθύνας του συνεταίρου του Κάρολετον, ο όποιος δεν ζούσε πια για νά καταθέσει την αλήθεια...

«Η καταδίκη του ούτε καν τόν είχε συγκινήσει. "Ένα είδος νιότης τόν είχε καταλάβει.

«Άξαφνα ή πόρτα του κελλιού του άνοιξε, κι ένας άνθρωπος μπήκε, χωρίς νά τό αντίληφθῆ.

«Ήταν ο δικηγόρος του.

— Αισθάνομαι άληθινή λύπη, άρχισε νά λέη στον Χέργουντ πού ή υπόθεσις σας πήρε ένα τέτοιο τέλος. Είμαι βέβαιος, κύριε Χέργουντ, ότι πρόκειται περί μιιάς μεγάλης δικαστικής πλάνης. "Αν ζούσε ο Κάρολετον θά μπορούσε άσφαλώς νά σας άπαλλάξη τής κατηγορίας. "Ελλείψει τής μαρτυρίας του όμως τό Δικαστήριον σάς έθώρησε συνεχον στις ανήθικες επιχειρήσεις του.

«Ο κατάδικος δέν άπάντησε. Θάλγετε κανείς πως είχε χάσει τή φωνή του. "Όσο για τόν δικηγόρο του, αυτού ή λύπη ήταν ειλικρινής. Τό μόνον πού κατελόγιζε στον Χέργουντ ήταν μιιά ελαλαφρότης. "Ο Χέργουντ ήταν ένας άνθρωπος, παρά πολύ άφοσιωμένος στις κοσμικές διασκευάσεις πού είχε έμπιστευθῆ επιπολαίως τήν διεξαγωγή των επιχειρησών του σ' ένα συνέταρο άσυνείδητο.

— Η άπόφασις, έξακολούθησε, ήταν παρά πολύ άδυστηρή για σας. "Όλος ο κόσμος τό λέει αυτό. Και δέν θ' άφήσουμε έτσι τό πράγμα. "Ετοιμάζουμε μιιά αίτηση στο ύπουργείο νά μεταοασθῆ ή ποινή σας. Είμαι βέβαιος ότι θά θελήσει ευχαρίστως νά την ύπογράψη ο Πρόεδρος των Ένόρχων. "Εν τῷ μεταξύ θά φροντίσω νά σας επιτρέψουν νά βλέπετε τή γυναίκα σας...

«Ο Χέργουντ σά νά ζύπνησε άπότοτομα, έχτύπησε τή γραδιά του άπάνω στον μάγχο πού καθόταν και ουρλαίε:

— Άρκει! Άρκει! "Ότι, έγινε, έγινε. "Η ζωή μου πιά έχει τελειώσει. Δέν έχω ούτε γυναίκα, ούτε παιδιά. Δέν θέλω νά δω κανένα, και ούτε θά ιδώ κανέναν.

— Κύριε Χέργουντ...

— Σιωπή! Εκάνατε ό, τι μπορούσατε για μένα. Σας ευχαριστώ. Αυτό πού συνέβη μ' έχωρισε από τόν κόσμο όριστικώς σά νά είχα πεθάνει. Μπορείτε νά τό δηλώσετε στην οικογένειά μου. Τό φρονιμώτερο πού έχουν νά κίνουν είναι νά όλοκόψουν. "Η γυναίκα μου είναι πιά χήρα, τά παιδιά μου δέν έχουν πιά πατέρα... Πρόπει νά τούς έχουν μείνει ακόμα λίγα χρήματα από την περιουσία μου, ως φροντίσουν νά τά καταφέρουν μ' αυτά. "Όσο για επισκέψεις και επιστολές—ά! όχι! Δέν θά τούς δεχθώ ποτέ. "Όταν μιιά μέρα βγώ πάλι από τή φυλακή αυτή κανείς δεσμός, μά κανείς, δέν θά με συνδέη με τό παρελθόν. Πρόπει νά τό καταλάβετε μιιά για πάντα.

— Σε λίγους μήνες... ειπτε ο δικηγόρος με μαλακή φωνή.

— Σε λίγους μήνες, τόν έκωψε ο Χέργουντ θά εινε ακριβώς όπως σήμερα... Με κατεδίκασαν άδυστηρά ίσως, αλλά τό κάτο-κάτω μου άζει. "Εγκλημάτησα από άσυγχώρητη άμέλεια. "Άφηνά τόν Κάρολετον νά χαροπολαίξη με τά χρήματα των πελατών μας, κ' εγώ έπερούσα τή ζωή μου μέσα στα γλέντια. Δέν ήταν μόνο ήλιθία ή διαγωγή μου, ήταν εγκληματική. Γι' αυτό και δέχομαι τήν καταδίκη μου. Θά εξαγνισθώ τό εγκλημα μου...

«Ένα κλειδί έγύρισε στην πόρτα. "Ήταν ο φύλαξ πού ερχόταν για νά οδηγήσει έξω τόν δικηγόρο.

— Δέ θ' άνοιξω κανένα γραάμμα, δε θά δεχθώ καμμιάν επίσκεψη έξακολούθησαν ο Χέργουντ. Πρόπει νά ξερετε ότι αυτή εινε άπόφασις μου όριστική πού τίποτε δέν θά μπορούσε νά με κάνη νά την μεταβάλλω...

«Ο φύλακας έκείνη τή στιγμή μπήκε μέσα και οδηγήσε έξω τό δικηγόρο...

«Ένας πού φαινόταν πρόορα γερασμένος περπατούσε με διαστακτικά βήματα στην έμπορική όδό του Άγιου Μιχαήλ. Στην όψη του ήταν άπλωμένη μιιά βαθειά μελαγχολία. "Όταν έφθασε μπροστά στον αριθμόν 131, εστάθηκε και τά μάτια του πήσαν μιάν άγρα

έκφραση μίσους. Μπροστά στην πόρτα ήταν μιιά μεγάλη έπιγραφή «Στήβεν Κάρολετον υίος».

— "Α! ο κύριος Στήβεν Κάρολετον ο υίος! "Ο υίος του Στήβεν Κάρολετον του συνεταίρου μου. Τό παληζαίδο πού έσπούδαζε τό τε στην Όξφόρδη. Σ' ευχαριστώ. Θεέ μου. "Επί τέλους κάποιος ζει.

"Εδίστασε λίγο πριν νά μπή.

Τέλος έχτύπησε τήν πόρτα.

— "Ο κ. Στήβεν Κάρολετον, παρακαλώ ; ρώτησε.

— Σας έχει όρίσει συνέντευξιν ; ειπτε ο ύπρητης.

— Ναί!

— Τό όνομά σας ;

— Χέργουντ.

«"Ο ύπάλληλος συμβουλευθηκε κάποια βιβλίο :

— Δέν έχει σημειωθεί τό όνομά σας. Μπορείτε σας παρακαλώ νά μου προσδιορίσετε τήν ήμερομηνία ;

— "Ω! εινε πολύ παλιά. Πάρα πολύ παλιά. Δέν μπορείτε νά τή θυμάτε έσως. Ειδοποιήστε τόν κ. Κάρολετον ότι ο κ. Χέργουντ θέλει νά τόν δη άμέσως.

«Ο Χέργουντ δέν περιμένε πολύ. Τόν όδήγησαν έπάνω στο γραφείο του Κάρολετον, στο γραφείο έκείνο πού άλλοτε ήταν δικό του.

«Ο Κάρολετον τόν υπεδέχθη στην πόρτα.

— Έκατάλαβα, κύριε, ότι θέλετε νά με δητε. Είμαι ο κ. Κάρολετον. "Αλλά δέν θυμοίμαι καλά τό όνομά σας.

«Ο Χέργουντ εκάθησε ήρεμος σε μιιά πολυθρονα.

— Τό όνομά μου ;—Χέργουντ.

— Θεέ μου, εφώνηξε με χαρά ο νέος, είσθε ο κ. Ιούλιος Χέργουντ ;

— Ναί, άπάντησε ξερά ο Χέργουντ.

«Ο Κάρολετον του έδωσε με θερμότητα τό χρι.

— Δέν ξερετε πόσο ευτυχής είμαι. Δέν εφανταζόμαστε ποτέ... τοιλάχιστον για τόσο γοήγορα.

«Ο Χέργουντ κυττούσε με άηδία τό άπλωμένο χρι του νέου, σάν νάταν μολυσμένο. "Άργά ο Κάρολετον τό κατεβασε.

— Δέν πιστεύω νά μου κρατάτε κακία, κ. Χέργουντ. Ξέρω ότι ο πατέρας μου σάς εφέρεθηκε άσχημα.

Μά τότε δέν ήμουν εγώ ακόμα στο γραφείο. Ξέρω επίσης...

— Άρκετά! ειπτε ο Χέργουντ επιτακτικώς.

«Έβγαλε, από τήν τσέπη του τό περιστροφικό του και άρχισε νά τό παίξη στα χριά του.

— Σήμερα τό πρωί έβγήκα από τή φυλακή. "Όλο τόν καιρό πού έμένα εκει μέσα μιιά μόνο σκέψις με κρατούσε στη ζωή. Νάρθη αυτή ή εύλογημένη μέρα και νά μπορέσω νά σκοτώσω σά σκνλι κάποιον από τό σόι σας—εσένα ή όποιον άλλον—άδιάφορο.

— Μά εγώ τι σας έκανα ; ειπτε ψύχραιμα ο Κάρολετον.

— Είσαι ο γιός του πατέρα σου. Κύτταξέ με. Δέν είμαι παρά ένα ανθρωπίνο έρείπιλο χωρίς ψυχή και χωρίς καρδιά. "Έτσι με κατάντησε ο πατέρας σου. Ευτυχώς γι' αυτόν, πέθανε. Δυστυχώς για σένα, ζης! Είσες ο γιός του Στήβεν Κάρολετον! Είχα κ' εγώ παιδιά. "Ο Θεός ξερει τι απέγιναν! Είχα κ' εγώ γυναίκα! "Ελπίζω στο Θεό νάχη πεθάνει. Νάσαι καταραμένος Στήβεν Κάρολετον!

«Υψωσε τό περιστροφικό και σημάδεψε. "Επίεσε τή σκανδάλη αλλά δέν πήρε φωτιά. Δοκίμασε δευτερη φορά. "Ο Κάρολετον έπεσε άπάνω του και του άρπαξε τό πιστόλι.

— Χέργουντ, φώναξε, τρελλαθήκατε ; Θέλετε νά σκοτώσετε τόν άντρα τής κόρης σας. Δυό χρόνια τώρα έχω παντρευτή τή Λουίζα. "Εχω κάνει ό,τι μπορούσα για νά επανορθώσω τό σφάλμα του πατέρα μου... Τώρα θά βοηθε εδω μιιά νέα ζωή, άνετη κ' ευτυχισμένη. Τους τελευταίους μήνες πολλαπλασίασαμε τις ένεργειές μου για νά σας δοθῆ χάρις. "Αν δέν σάς ειδοποιήσαμε για όλα αυτά δέν φταίμε έμεις. "Εδοκιμάσαμε όλα τά μέσα αλλά άδίκια. Δέν μπορούσε κανείς ούτε νά σας δη, ούτε νά σας γράψη...

«Έκείνη τή στιγμή διεκόπη. "Η πόρτα άνοιξε και μιιά νέα γυναίκα έμπήκε.

— Νά με συγχωρήτε, ειπτε. Νόμιζα, Στήβεν, πως είσαι μό-

— "Η ζωή μου τελείωσε! ειπτε ο Χέργουντ.

